

Список використаних джерел

1. Подра О. П. РОЛЬ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ СТАЛОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ: СТАН, ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ. Lviv State University of Internal Affairs Institutional Repository (LvSUIAIR): Головна сторінка. URL: <https://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/3180/1/21.pdf>.
2. Панчишин Т. В. ІНВЕСТУВАННЯ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ – ЗАПОРУКА МОДЕРНІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ. Науковий вісник Ужгородського університету. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/20221/1/ІНВЕСТУВАННЯ%20ЛЮДСЬКОГО%20КАПІТАЛУ.pdf>.

Сергій ГРЕЙЦАР

здобувач освітньо професійної програми
«Менеджмент», ЗУНУ

Науковий керівник: д.е.н., професор, професор кафедри
менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ

Петро МИКИТЮК

СУЧАСНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ЛОГІСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

У сучасних умовах господарювання логістика стає інструментом досягнення стратегічних цілей організації. Розробка та впровадження агропродовольчими підприємствами логістичної стратегії сприяє реалізації стратегічної програми розвитку, орієнтованої на оптимізацію потокових процесів і здобуття конкурентних переваг. На сьогодні розвиток теорії та практики стратегічного логістичного управління перебуває на початковому етапі, що створює необхідність подальших досліджень у сфері формування логістичних стратегій для підприємств. Як зазначає Г. Коваленко: «Логістика сприяє досягненню стратегічних, тактичних, оперативних цілей організації бізнесу за рахунок ефективного, з

точки зору зниження загальних затрат і задоволення вимог кінцевих споживачів до якості продукції і послуг управління матеріальними і сервісними потоками, а також супутніми потоками інформації і фінансових засобів» [1].

На сучасному етапі розвитку в Україні у сільськогосподарських підприємствах логістика як цілісна система не впроваджена, її застосування носить локальний характер і супроводжується низьким рівнем ефективності. Основним фактором такої ситуації є недостатнє усвідомлення керівниками підприємств значущості логістичних методів і технологій для підвищення конкурентоспроможності на ринку. Варто відмітити, що багато агрокомпаній намагаються запроваджувати новітні інструменти для впровадження логістичних стратегій, які є необхідними в сучасних умовах господарювання. І. Пальчик вважає, що «логістична стратегія, може визначатися, як довгостроковий стратегічний план підприємства у логістичній сфері, що слугує для міжфункціональної і міжорганізаційної логістичної координації і включає побудову цілей та завдань розвитку логістичної системи та зміцнення конкурентних позицій підприємства на ринку» [2].

Логістична стратегія виступає важливим елементом, що визначає рівень конкурентоспроможності сучасного сільськогосподарського підприємства. Її формування має базуватися на чітко розробленій концепції логістики, яка враховує специфіку діяльності підприємства та ринкові вимоги. Ключовим завданням аграрної логістики є створення інтегрованої та ефективної системи управління й контролю матеріальними та інформаційними потоками в сільськогосподарських підприємствах. Така система повинна забезпечувати високу якість постачання продукції, підвищуючи ефективність функціонування підприємства та його конкурентоспроможність.

В Україні агрологістика перебуває на стадії формування, що обумовлює низку проблем, які заважають ефективному функціонуванню аграрного сектору. Недостатній розвиток

логістичних систем, складської інфраструктури та ринкових механізмів ускладнює роботу сільськогосподарських підприємств. Використання застарілого обладнання та техніки призводить до зростання виробничих витрат, втрат продукції та невідповідності стандартам якості й безпеки сировини та харчових продуктів. Ці труднощі посилюються соціально-економічними та політичними чинниками: уповільненням економічного зростання, посиленням конкуренції, складнощами на глобальних ринках та впливом військових дій.

Отже, агропідприємствам важливо впроваджувати новітні методи та технології розвитку менеджменту логістичної діяльності, використовуючи досвід зарубіжних країн поряд і враховуючи специфіку сучасних умов ведення економічної діяльності в Україні. «Логістика як наукова дисципліна і практика менеджменту може стати надійним помічником в удосконаленні діяльності підприємств» [3].

Метою логістичної діяльності в аграрному секторі є забезпечення максимальної відповідності потребам кінцевого споживача при мінімізації витрат і підтриманні високого рівня сервісу. В процесі управління якістю логістичної діяльності аграрних підприємств важливим елементом є впровадження інноваційної, сучасної та інтегрованої в умови їх господарювання логістичної стратегії. Це сприяє ефективному використанню ресурсів, гарантуванню належної якості сільськогосподарської продукції, а також стимулює зростання обсягів її виробництва та збуту.

Список використаних джерел

1. Коваленко Г. О., Чукіна І. В. Логістичні стратегії сільськогосподарських підприємств. Журнал Агросвіт - наукове фахове видання з питань економіки. URL: http://www.agrosvit.info/pdf/1-2_2021/8.pdf
2. Корнієцький О. В. Значення логістики для агропромислового комплексу | О В Корнієцький | Ефективна економіка №8 2015. Журнал «Ефективна економіка» - наукове фахове видання з питань економіки.

URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4240>.

3. Пальчик І. М. Формування логістичної стратегії підприємства у сучасних умовах господарювання | І М Пальчик | Ефективна економіка №11 2014. Журнал «Ефективна економіка» - наукове фахове видання з питань економіки.

URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=3575>.

Богдан САГАЙДАК

аспірант кафедри МПУП ЗУНУ

за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування»,

Петро КЕЛИМНИК

аспірант кафедри МТГБ ЗУНУ

за спеціальністю «Економіка»

ПРОГРАМУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Розвиток аграрного сектору регіону в умовах конфлікту вимагає особливого підходу та програмування, яке враховує складності й обмеження, що випливають із воєнного стану. Зрозуміло, що складнощі, з якими стикаються сьогодні регіони України, не можуть бути вирішені лише за рахунок зовнішньої підтримки. На відміну від зовнішніх ресурсів, регіональні можливості завжди мають свої обмеження та потребують ретельного аналізу.

Організаційно-управлінська та економічна діяльність, що базується на цих ресурсах, має бути максимально оптимізована, щоб уникнути дублювання дій та неузгодженості між ними. Для цього використовується програмування регіонального розвитку. Наявність такої програми підвищує конкурентоспроможність регіону, стимулюючи як внутрішні, так і зовнішні інвестиції. Відтак, необхідно виокремити кілька ключових аспектів, що можуть бути враховані в такій програмі.